

der skulde være til den store Befolknings Tarv. Under saadanne Forhold faar, mener jeg, Finansministeren en meget vanskelig Opgave, hvis han skal være den eneste Modstander.

Hvis vi kommer ind i en roligere Tid, i ordnede Forhold — jeg tror, det vil vare længe, inden Europa overhovedet kommer i Ro ovenpaa, hvad der nu er foregaaet i Verden, og Uroen vil ogsaa nok lade sig mærke her i Landet — er det muligt, at den rolige Overvejelse af, hvad der er nødvendigt, og hvad der kan udsættes, vil gøre sig stærkere gældende, end den gør i Øjeblikket, og da vil Finansministeren have lettere Spil, end han har nu. Jeg beder det ærede Medlem tro, at han vilde ikke være anderledes stillet end jeg, hvis han var Finansminister, men at han vilde være stillet paa samme Maade. Han vilde forsøge i sin endnu mere opfindsomme Hjerne end min at finde paa nye Udveje for at skaffe den Indtægt, som Landets Stilling, Befolkningens Krav, ikke mindst Rigsdagens Partier fremstiller som den, der skal og maa skaffes, for at Samfundet kan blive i sine Fuger. Dette er en Spaadom, som jeg tror jeg vil kunne staa ved, at saaledes vil det blive i adskillige Aar her i Landet. Man kan, som det ærede Medlem fra Fredericia siger, godt ved en eller anden Lejlighed tale om Sparsommelighed og Ødselhed, men Kendsgerningen vil blive den, som jeg fremstiller: Kravet vil komme, Indtægterne maa skaffes.

N. Neergaard: Det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) kæmpede mod Vejrmøller. Jeg har intet sagt om den ødsle Regering, og jeg har intet bebrejdet Regeringen med Hensyn til de Udgifter, som har fundet Sted under Krigens, og om hvilke vi har været enige. Det vilde ogsaa have været Topmaalet af Taabelighed, om jeg havde staaet her og angrebet Regeringen for Udgifter, som mit eget Parti og jeg selv har stemt for; derfor har jeg afholdt mig derfra. Nej, jeg har for det første hævdet, at det vilde have været nyttigt, om Finansministeren ved forskellige Lejligheder klarere og mere bestemt havde gjort opmærksom paa, hvor langt vi kunde strække os med de Indtægter, vi har, og at den og den Merudgift vilde nødvendiggøre, at vi skaffede os Merindtægt enten gennem Laan eller Skatter. Jeg tror, at det ved flere Lejligheder vilde have bragt os til nøjere at overveje

visse Udgifter. Dernæst har mine Bemærkninger drejet sig om Fremtiden — overhovedet drejede Debatten mellem Finansministeren og mig sig særlig om, hvorledes vi skal sætte vort Bestik i Fremtiden —, og her gentager jeg altsaa, at jeg finder, at Finansministeren i Dag har opstillet et Maal for Fremtidens Skatter, som jeg tror det vil være meget vanskeligt for det danske Samfund at bære.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Till. C.)

vedtoges enstemmigt med 89 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstingets Formand.

Der er ikke mere paa Dagsordenen. Næste Møde holdes Tirsdag den 17. Juni Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Oprettelse af nye Professorater og Docenturer ved Københavns Universitet.

2) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Oprettelse af nye Professorater ved den polytekniske Læreanstalt.

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Beskyttelse af Foreringsnavne.

4) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Nationalbankens Oktroj.

Mødet hævet Kl. 4³⁰.